

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XVI Vnde hic anreq[ue] plura afferamus, parumper insultemus portentis & idolis istis mundi, papae & suis sacerdotibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXXI

Efficacē sēpius explosimus. De presbyteris & episcopis sēpe Desacerdotiū
fit mentio, qui quū re ipsa prorsu, h̄dē sint, quos hodie uocatibus logē scrip-
mus sacerdotes, plane sophistica contentio est negare de sacer-
dotibus in scripturis fieri mentionē, q̄ sub hoc nomine nihil
de eis traditū sit, quū sub alio nomine, nempe presbyterorum
& episcoporum sermo creberimus habeatur.

Addē, q̄ causam ante reddidimus, cur illo nomine passim Quare ap̄fi
abstinuerunt apostoli, nimirū q̄ adhuc sacerdotes ueteres of, nō utebāt nos
ficio suo fungebant. Quare partim ut Iudæor̄ sacerdotes nō mine sacerdo-
inde nimis irritarent, partim ut uitaret confusio, si tam nostri,
q̄ illi, pariter sacerdotes appellarent, hanc appellationē ad tē
pus apostoli uitasse putant. Cærerū siue ob hanc, siue ob aliā
quāuis causam, id fecerint, Ep̄os tamen et presbyteros creber-
rime uocatos ab eisdem fuisse, manifestum est.

Sed dicet quispiā. Cur igit̄ apostoli toties ch̄rianos oēs in
sacris literis appellant sacerdotes? Respondeo, nihil id moue,
re debuisse Iudæor̄ sacerdotes, post q̄ intellexissent christia-
nos non aliter ab apl̄is uocari sacerdotes q̄ h̄dē uocati sint re-
ges. Necq; erī ignorauerunt Iudæor̄ sacerdotes suæ ḡeti pro
pemodū h̄sdem uerbis fuisse dictū in Exodo, Mea est em̄ om Exodi, 19
nista, & uos eritis mihi in regnū sacerdotale, & gens san-
cta. Hæc uerba non ignorarunt Iudæi toti populo fuisse pro-
lata, neq; tamen ob hæc existimabant singulos de populo ue-
re sacerdotes aut reges fuisse, alioquin non obiectassent Chri- Lucæ 23
sto q̄ se regem uocasset.

Vnde hic anteq; plura afferamus, parumper insultemus
portentis & idolis istis mundi, papæ & suis sacerdotibus. A-
gite, uos egregij sacerdotes, producite nobis unū iota aut api-
cem ex uniuersis euangelijs & epistolis apl̄or̄, uos esse aut di-
ci debere sacerdotes p̄tæ cæteris, aut ordinē uestrū esse sacer-
dotiū diuersum a cōmuni christianor̄ sacerdotio? Quin pro-
ducitis? Auditis ne surdæ imagines? Ite ad Parrhisienses que-
so, qui pro scripturæ testimonij ponent suū magistrale senti-
mentū. Hæc propositio est hæretica, & ordinisacerdotali cō-
tumeliosa, tū hoc sentimentū esto uobis principiū fidei. Vn-
de ergo habemus uos idoloḡ sacerdotes? Cur nomen cōmu-

XVI

H 3

CONGRESSVS TERTIVS

“ ne aufertis nobis, & uobis arrogatis. Nonne sacrilegi estis &
“ blasphemii in uniuersam dei ecclesiam, qui nomine sancto &
“ cōmuni uiolenter alij ablato abutimini, non nisi ad tyranni,
“ dem & pompam auaritiæ & libidinis uestræ? Iterū dico, Ido,
“ la mundi uos habemus sacerdotes; proferte testimonium pro
“ uobis, uos onera intolerabilia orbis terrarum. Sacerdotes non
“ estis, & sacerdotes uosipso appellatis. V idetis quid mereami
“ ni insignes uos raptore & hypocritæ?

Nemo qui legerit hæc, se putabit (opinor) hominem audire
re sanæ mentis, & ch̄riani spiritus, sed rabidum potius canem
furijs ipsis actum infernalibus. At habeat sua conuictia sibi,
Nos rem nostram prosequamur. Et quanq̄ huic insultationi
sit abunde satisfactum ex illis axiomatis, quæ supra statuimus
non nihil tamen & hic adjicere curabim⁹. At primum hic op̄
tarim aduertat lector, q̄ iniuste Lutherus ob hoc huius tem-
poris sacerdotibus insultet, quum hi nomenclaturam istam
nec arrogarint sibi, nec excogitarint, aut iam primum inuenie-
rint. Nam si debuit ullis ob hoc insultare, magis illis, quos an-
te citauimus, nempe Origeni, Basilio, Athanasio, Eusebio,
Cyrillo, Chrysostomo, Cypriano, Ambrosio, Hieronymo,
Augustino, qui tam cæci fuerant, ut hunc quem iam Luthe-
rus errorem arguit, deprehendere nequiverint, imo uelut cla-
rissimam ueritatem amplexabantur. At multo magis adhuc
insultandum fuit Ignatio, Policarpo, Clementi, Gregorio
Nazianzeno, Dionysio, Egesippo, Philoni, Eusebio, cæteris
q̄ uiris apostolicis, qui quum essent apostolis ipsis contempo-
ranei, nihil docere debuissent ecclesiam, nisi quod ab aposto-
lis ipsis accepissent. Maxime uero omnium insultare Luthe-
rus debuit sancto spiritui, qui in ecclesia residet, propter hoc
missus, ut eā ducat in omnē ueritatē. Permisit tamē hunc, ut
ille putat, errorē pestilentē, etiā protinus ab ipsis ecclesiæ pri-
mordijs, exoriri pariter & per tot annos centenarios ad hūc
usq̄ diem per omnes christianorū ecclesias in tantū animarū
discrimen perpetuari.

Contempso
ranci ap̄līs

Iohan. 16.

XVII

Cæterū hoc sacro spiritu si Lutherus afflatus esset, quo nō
est dubiū priores omnes patres quos ante memorauimus in-

